

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47EK/1208/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318954
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Čegiň
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118318954.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CRN2 s. r. o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413, v zastúpení: JUDr. Peter Bartoš, so sídlom Kollárovo námestie č.9, 811 06 Bratislava- Staré Mesto, proti povinnému č.1: E.. J. Q., S.: XX.XX.XXXX, S., XXX XX S., proti povinnému č.2: X.. W. W.P., S.: XX.XX.XXXX, N. M. Š. XXX/XX, XXX XX S., v zastúpení: Advokátska kancelária Mgr. Ľudmila Krajínčáková Blahová, so sídlom Jána Hollého 1468/9, 951 35 Veľké Zálužie, o vymoženie 571,31 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

1. Súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
2. Oprávnený má voči povinnému v 2. rade **n á r o k** na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa 22.08.2018 súdneho exekútora JUDr. Petra Stodolu, so sídlom exekútorského úradu Kmeťková 25, 949 01 Nitra, IČO: 42 212 588 (ďalej len „súdny exekútor“) vykonaním exekúcie na vymoženie 571,31 Eur s príslušenstvom, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok vydaný Ing. Miloš Valach, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu pod sp. zn. RD/231/2017 zo dňa 17.11.2017.

2. Povinný sa prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle predloženej plnej moci zo dňa 13.09.2018 podaním označeným ako návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zo dňa 20.09.2018, domáhal zastavenia exekúcie podľa §61k ods.1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V odôvodnení návrhu povinný v 2. rade uviedol, že predmetnú exekúciu považuje za neoprávnenú, nakoľko už počas konania na rozhodcovskom súde, z ktorého pochádza exekučný titul, ako i pri vzniku pohľadávky nastali chyby, ktoré podľa neho zakladajú podmienku pre zastavenie exekúcie. V konaní pod sp. zn. RD/231/2017 sa žalobca ako ani súd nevysporiadal so žiadnou z podmienok resp. skutočností, ktoré by mali zakladať právo na úhradu pohľadávky združenia CRN1 zspo. v likvidácii, ktorá jej bola priznaná rozhodcovským rozsudkom zo dňa 17.11.2017. Skutočnosti uvedené v rozsudku a v konaní pred rozhodcovským súdom sú nielen že nepravdivé, ale i absolútne popierajúce a odporujúce dôkazom predloženým v konaní. Povinný v 2. rade ako konateľ nepodpísal a ani nemal vedomosť o žiadnej zmluve o nájme hnuteľnej veci od spoločnosti KOLEX, s.r.o., keďže každý konateľ konal samostatne vo vlastnom mene. Súčasťou a ani v žiadnych podmienkach prenájmu spoločnosti KOLEX, s.r.o. nebola uvedená rozhodcovská doložka. Spoločnosť KOLEX, s.r.o. uvádza vo svojich všeobecných obchodných podmienkach ohľadne a výlučne kúpnej zmluvy rozhodcovskú doložku, a teda právo prejednať vec na zvolenom rozhodcovskom súde. Tieto všeobecné zmluvné podmienky neboli nikdy povinným v 2. rade ani spoločnosťou Infra-gas spol. s.r.o. podpísané, akceptované ani prijaté. Právny zástupca povinného v 2. rade ďalej namieta, že tie

sa nemohli vzťahovať na obchodno-závazkový vzťah vzniknutý na základe zmluvy o podnikateľskom nájme hnuteľnej veci, keďže pojednávajú o všeobecných obchodných podmienkach pri predaji tovaru. Oprávnený nepreukázal ani základnú skutočnosť potrebnú na postup podľa § 135a ods. 5 OZ, a teda že si nemôže pohľadávku uspokojiť z majetku spoločnosti resp. neuvádza relevantné zdroje, z ktorých má tzv. „vedomosť“ o tom, že spoločnosť má značné záväzky aj voči iným veriteľom. Ako ďalší dôvod, pre ktorý je vymáhanie pohľadávky prostredníctvom exekučného konania 433/Ex 493/18 nezákonné, je skutočnosť, že v Uповедomení o začatí exekúcie je ako oprávnený uvedená spoločnosť CRN2 s.r.o., so sídlom Klincová 35, Bratislava, IČO: 42 445 990. To znamená, že pravdepodobne došlo k podpisu najmenej dvoch dohôd o postúpení pohľadávok, pričom povinný v 2. rade ako údajný dlžník nebol oboznámený s prevodom pohľadávky na iný subjekt a to žiadnym zákonom relevantným spôsobom. Týmto namietali platnosť postúpenia pohľadávky. Ak nečinnosť povinného v 2. rade v rozhodcovskom konaní RD/231/2017 zakladá právo vydať absolútne nezákonný rozsudok, keď dôkazy predložené v tomto konaní súd nesprávne skutkovo a najmä právne posúdil, je zneužitím práva a popretím práva na spravodlivý proces. Právny zástupca povinného v 2. rade doručil súdnemu exekútorovi dňa 25.09.2018 doplnenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 20.09.2018, v ktorom sa odvoláva na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 6CoE/75/2017.

3. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 03.10.2018 nasledovne. Námietky povinného v 2. rade v jeho návrhu na zastavenie exekúcie z 20.09.2018 sa netýkajú dôvodov uvedených v ustanovení § 61k Exekučného poriadku. Povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61k a), b), d) Exekučného poriadku. Uvedený exekučný titul nie je zrušený a nie je odložená jeho vykonateľnosť. Preto neexistuje žiaden zákonom a judikátnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie. Exekučný súd nie je v žiadnom prípade odvolacím súdom voči samotnému rozhodcovskému rozsudku a nemôže byť akýmkoľvek dôvodom pre uplatnenie námietok v exekúcii. Oprávnený zdôrazňuje, že ani jeden z povinných v rozhodcovskom konaní napodal žalobnú odpoveď, čím stratili akékoľvek zákonné právo podľa § 17 a) a § 40 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z.z. napádať alebo spochybňovať rozhodcovské konanie RD/231/2017. Oprávnený ďalej reagoval na špekulatívne a máťuce hypotézy povinného. Ním predložené uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 6 CoE/75/2017 sa týka rozhodcovského konania a rozhodcovského rozsudku vydaného pred rokom 2015. Z toho dôvodu je toto rozhodnutie nepoužiteľné. Od 01. 01. 2015 prišlo k zásadnej novelizácii zákona č. 244/2002 Z. z. , k oddeleniu spotrebiteľskej arbitráže do samostatného zákona č. 335/2014 Z. z. a naviazaniu nespotebiteľskej arbitráže na Modelový zákon UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration v znení zmeny z roku 2006. Od 01. 01. 2015 v zákone č. 244/2002 Z. z. zrušené ustanovenie § 45 a tým nie je umožnené exekučnému súdu akokoľvek preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konanie. Nemá akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať (vrátane zisťovania existencie rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovský rozsudok (rozhodcovské uznesenie) a je takýmto rozhodnutím v celej miere viazaný. Nespotebiteľské rozhodcovské rozhodnutie je od 01. 01. 2015 pre exekučný súd vždy vecou rozhodnutou - re iudicata. Podľa § 35 zákona 244/2002 Z. z. doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský súd mal nespochybniteľnú arbitrabilitu v rozhodcovskom konaní RD/231/2017 voči bývalému konateľovi spoločnosti Infra-gas, spol. s.r.o. Fyzická osoba, ktorá koná v rámci podnikania alebo funkčného vzťahu k obchodnej spoločnosti, zodpovedná za záväzky obchodnej spoločnosti a nepovažuje sa za spotrebiteľa. Oprávnený si nedokázal vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti Infra-gas, spol. s.r.o., nakoľko táto bola prevedená na bieleho koňa z Maďarskej republiky. Oprávnený poukázal na Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 1/2018 - 8, Uznesenie Európskeho Súdneho dvora sp. zn. C 74/15. Exekučný súd za žiadnych okolností nesmie preskúmať meritórnu stránku rozhodcovského rozsudku. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho prieskumu aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a o to viac musí byť vylúčená v exekučnom konaní. Exekučný súd ďalej nesmie skúmať, či rozhodcovský rozsudok vykazuje niektorú z väd, ktoré sú dôvodom na zrušenie na základe námietky účastníka. Exekučný súd tak nesmie preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy, ako ani prekročenie právomoci rozhodcovského súdu. Takisto nie je oprávnený preskúmať procesné vady rozhodcovského konania, ktoré účastník mohol uplatniť žalobou podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. (zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfás/Števec a kol str. 610). Oprávnený v tejto súvislosti ďalej poukázal na Uznesenie ÚS SR II. ÚS 19/2016-40 z 15.06.2016, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1Ek/68/2018, 52Ek/448/2018, 20Ek/138/2017, 52Ek/74/2018, Uznesenie Okresného súdu Bratislava

IV sp. zn. 15Er/536/2017. Oprávnený taktiež uviedol, že neprislúcha dlžníkovi, aby spochybňoval postupovanie pohľadávky medzi jeho veriteľmi. Povinnosťou dlžníka je svoj dlh splatiť, a to jemu poslednému známemu veriteľovi. V tejto súvislosti poukazuje oprávnený na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 82/2005. Oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Súdny exekútor svojím podaním označeným ako predloženie návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie k spisovej značke 47Ek/1208/2018 zo dňa 03.10.2018 v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. Do spisu súdneho exekútora bol dňa 24.09.2018 právnym zástupcom povinného doručený návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia §61k a nasl. Exekučného poriadku. Dňa 26.09.2018 bol vyzvaný právny zástupca oprávneného na vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Dňa 03.10.2018 doručil právny zástupca oprávneného do spisu súdneho exekútora vyjadrenie k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie. Nakoľko oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, súdny exekútor predložil podanie povinného spolu s vyjadrením oprávneného na rozhodnutie súdu. Súdny exekútor k návrhu povinného na zastavenie exekúcie priložil ako dôkaz - upovedomenie o začatí exekúcie vrátane doručky.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

12. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

15. Podľa § 13a ods. 2 Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

16. Súd mal za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

17. Povinný v 2. Rade v návrhu na zastavenie exekúcie namietal právomoc rozhodcovského súdu - ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať v danej veci, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy. Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku RD/231/2017 mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno - záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči bývalému konateľovi Infra-gas spol. s.r.o., ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, a tak svojím konaním spôsobil oprávnenému škodu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012: „Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods.1 písm. c/), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V tých ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svojepráva“ alebo „zákony sú spísané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali zmysel.“ Teda v zmysle vyššie uvedeného exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi takéhoto konania možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Premieta sa tu totiž klasická rímska zásada „práva patria bdelym“.

18. K skutočnostiam uvádzaným povinným v 2. rade týkajúcich sa meritórnej stránky exekučného titulu súd uvádza, že ako exekučný súd nie je oprávnený skúmať meritórnu stránku (vecnú stránku) rozhodcovského rozsudku. To platí bez ohľadu na to, či je exekučný titul po meritórnej stránke správny alebo nie. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho skúmania v exekučnom konaní.

19. Súd taktiež poukazuje na to, že v rozsahu nespotrebitel'skej arbitráže bol vypustený § 45, pričom podľa dôvodovej správy sa „posilňuje úloha strán na úkor súdnej ingerencie“ a „účastníci konania sa musia v prvom rade chrániť svoje práva prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku“ (dôvodová správa k zákonu o rozhodcovskom konaní). Súd v tejto súvislosti poukazuje taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 ktorý vyslovil, že: „....Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu.

20. Súd ďalej uvádza, že ani jeden z povinných v rozhodcovskom konaní napodal žalobnú odpoveď, a ani samotné podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá odkladný účinok, čo znamená, že predmetné rozhodnutie je riadnym exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého možno viesť exekúciu. Napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva naďalej právoplatný, a to až do času, kým súd právoplatne nerozhodne o jeho zrušení. Súd je viazaný len právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol zrušený exekučný titul, resp. ktorým bolo rozhodnuté o odklade jeho vykonateľnosti.

21. Na základe vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie, teda je nedôvodný, a preto ho v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

22. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur, t.j. jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 19,09 Eur a režijný paušál vo výške 9,21 Eur + 20% DPH vo výške 5,66 Eur). Nakoľko súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.